

PROGRAM REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Załącznik nr 1 do Uchwały nr 21/276/11/IV
Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 12 kwietnia 2011 r.

Regionalny Program Operacyjny

Warmia i Mazury
na lata 2007-2013

CCI 2007PL161PO020

Projekt zmian – kwiecień 2011 r.

Spis treści

ROZDZIAŁ 1	4
WSTEP	4
ROZDZIAŁ 2	6
DIAGNOZA SYTUACJI SPOŁECZNO-GOSPODARCZEJ	6
2.1. Uwarunkowania przestrzenne, przyrodnicze, ludnościowe	7
2.2. Uwarunkowania ekonomiczne	13
2.3. Sytuacja społeczna	23
2.4. Infrastruktura komunikacyjna	31
2.5. Obszary wiejskie i rolnictwo	42
2.6. Turystyka	44
2.7. Analiza SWOT	47
ROZDZIAŁ 3	51
POMOC ZAGRANICZNA I KRAJOWA DLA REGIONU	51
3.1. Pomoc przedakcesyjna	51
3.2. Program Aktywizacji Obszarów Wiejskich – PAOW.	53
3.3. Fundusze strukturalne	54
3.4. Program Sąsiedztwa Polska – Litwa – Obwód Kaliningradzki Federacji Rosyjskiej (INTERREG III A / TACIS CBC 2004 - 2006).	55
3.5. Krajowa pomoc dla województwa warmińsko – mazurskiego.	55
ROZDZIAŁ 4	57
STRATEGIA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO	57
4.1. Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2020	57
4.2. Strategia RPO	59
4.3. Podstawowe zasady	70
4.4. Spójność RPO WiM 2007-2013 z innymi dokumentami strategicznymi	72
ROZDZIAŁ 5	76
OSIE PRIORYTETOWE I DZIAŁANIA PROGRAMU	76
5.1. Przedsiębiorczość.	76
5.2. Turystyka.	83
5.3. Infrastruktura społeczna.	88
5.4. Rozwój, restrukturyzacja i rewitalizacja miast.	93
5.5. Infrastruktura transportowa regionalna i lokalna.	97
5.6. Środowisko przyrodnicze.	104
5.7. Infrastruktura społeczeństwa informacyjnego.	110
5.8. Pomoc techniczna.	113
ROZDZIAŁ 6	118
PLAN FINANSOWY	118
ROZDZIAŁ 7	125
SYSTEM ZARZĄDZANIA I WDRAŻANIA PROGRAMU	125
PRZEPISY WYKONAWCZE	125
7.1. Kompetencje instytucji zaangażowanych w zarządzanie regionalnego programu operacyjnego	125
7.2. Ocena	142
7.3. Kontrola	145
7.4. Monitorowanie	145

7.5. Krajowy System Informatyczny na okres 2007 – 2013 (SIMIK) -----	146
7.6. Opis procedur przewidzianych dla zapewnienia niezawodności komputerowych systemów raportowania księgowego, monitoringu i finansowego. -----	148
7.7. Informacje dotyczące wewnętrznego obiegu informacji pomiędzy „podmiotem centralnym (MS Liaison)” oraz podmiotami zgłaszającymi zapotrzebowanie na dostęp/modyfikację praw dostępu do SFC2007 -----	149
7.8. Procedura wyboru projektów w ramach RPO WiM 2007 – 2013-----	150
ROZDZIAŁ 8 -----	151
EWALUACJA PROGRAMU -----	151
8.1. Sposób realizacji oceny ex- ante -----	151
8.2. Cel badań -----	151
8.3. Przedmiot i zakres oceny ex- ante -----	151
8.4. Proces przygotowywania i konsultacji oceny ex- ante -----	152
8.5. Kluczowe wnioski i rekomendacje dla Programu wynikające z oceny ex- ante Programu (wersja Programu z dn. 19 czerwca 2006 r)-----	152
8.6. Rekomendacje ewaluatorów uwzględnione w ostatecznej wersji Programu-----	155
ROZDZIAŁ 9 -----	156
OCENA ODDZIAŁYWANIA PROGRAMU NA ŚRODOWISKO -----	156
9.1. Podstawy prawne.-----	156
9.2. Przebieg postępowania.-----	156
9.3. Procedura konsultacyjna.-----	157
9.4. Krótkie streszczenie <i>Prognozy</i> .-----	158
9.5. Wnioski do Regionalnego Programu Operacyjnego Warmia – Mazury na lata 2007-2013, wynikające z Prognozy i sposób ich uwzględnienia.-----	161
ROZDZIAŁ 10-----	164
SPRAWOZDANIE Z PRZEPROWADZONYCH KONSULTACJI SPOŁECZNYCH-----	164
ROZDZIAŁ 11-----	169
PRZEGLĄD I RENEGOCJACJE PROGRAMU -----	169
11.1. Podstawy prawne i formalne -----	169
11.2. Zgodność z następującymi dokumentami strategicznymi-----	170
11.3. Streszczenie – krótki opis wprowadzonych zmian -----	171
ZAŁĄCZNIKI -----	173
12.1. Indykatywny wykaz dużych projektów. -----	173
12.2. Lista wskaźników kontekstowych Programu. -----	173
12.3. Mapy koncentracji przemysłu w województwie. -----	173
12.4. Mapa koncentracji turystyki w województwie. -----	173
12.5. Bibliografia.-----	173

Usunięto: 169
Kod pola został zmieniony
Usunięto: 169
Usunięto: 170
Usunięto: 171
Usunięto: 668891525334446495 3535355565757595959617274787 8788590959910711311612112112 9129129129150153153154156157 1581591591591591601601631 6416416416416516616917217217 7177178179181181181181181181
ROZDZIAŁ 1 . 4¶
WSTĘP . 4¶
¶
ROZDZIAŁ 2 . 6¶
DIAGNOZA SYTUACJI SPOŁECZNO-GOSPODARCZEJ . 6¶
2.1. Uwarunkowania przestrzenne, przyrodnicze, ludnościowe . 7¶
2.2. Uwarunkowania ekonomiczne . 13¶
2.3. Sytuacja społeczna . 23¶
2.4. Infrastruktura komunikacyjna . 31¶
2.5. Obszary wiejskie i rolnictwo . 42¶
2.6. Turystyka . 44¶
2.7. Analiza SWOT . 47¶
¶
ROZDZIAŁ 3 . 51¶
POMOC ZAGRANICZNA I KRAJOWA DLA REGIONU . 51¶
3.1. Pomoc przedakcesyjna . 51¶
3.2. Program Aktywizacji Obszarów Wiejskich – PAOW . 53¶
3.3. Fundusze strukturalne . 54¶
3.4. Program Sąsiedztwa Polska – Litwa – Obwód Kaliningradzki Federacji Rosyjskiej (INTERREG III A / TACIS CBC 2004 - 2006) . 55¶
3.5. Krajowa pomoc dla województwa warmińsko – mazurskiego . 55¶
¶
ROZDZIAŁ 4 . 57¶
STRATEGIA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO . 57¶
4.1. Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2020 . 57¶
4.2. Strategia RPO . 59¶
4.3. Podstawowe zasady . 70¶
4.4. Spójność RPO WiM 2007-2013 z innymi dokumentami strategicznymi . 72¶
¶
ROZDZIAŁ 5 . 76¶
OSIE PRIORYTETOWE I DZIAŁANIA PROGRAMU . 76¶
5.1. Przedsiębiorczość . 76¶
5.2. Turystyka . 83¶
5.3. Infrastruktura społeczna . 88¶
5.4. Rozwój, restrukturyzacja i rewitalizacja miast . 93¶
5.5. Infrastruktura transpo ... [1]

ROZDZIAŁ 1

WSTĘP

Regionalny Program Operacyjny Warmia i Mazury na lata 2007-2013 (RPO WiM 2007-2013) jest dokumentem planistycznym o charakterze wykonawczym, którego cel główny „Wzrost konkurencyjności gospodarki oraz liczby i jakości powiązań sieciowych” oraz cele szczegółowe wynikają wprost z podstawowego planu rozwojowego, jakim jest *Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2020*, stanowiąc kolejny już instrument jej wdrażania. Z drugiej strony służy osiągnięciu celów Polityki Spójności Unii Europejskiej na poziomie regionalnym, a zatem uwzględnia kierunki rozwoju i cele strategiczne określone m.in. w dokumencie „*Polityka Spójności wspierająca wzrost gospodarczy i zatrudnienie: Strategiczne Wytyczne Wspólnoty 2007-2013*”, założeniach odnowionej *Strategii Lizbońskiej, Narodowych Strategicznych Ramach Odniesienia 2007-2013 wspierających wzrost gospodarczy i zatrudnienie*, projekcie *Strategii Rozwoju Kraju 2007-2015*.

Przy formułowaniu celu głównego i celów szczegółowych *RPO WiM 2007-2013*, jak również obszarów interwencji niniejszego programu operacyjnego, uwzględniono Rozporządzenie Rady (WE) NR 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 ([z późn. zm.](#)) ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999.

Cele *Regionalnego Programu Operacyjnego Warmia i Mazury na lata 2007-2013* osiągnąć będą poprzez realizację działań w ramach siedmiu „merytorycznych” osi priorytetowych, wspartą środkami pomocy technicznej. Z uwagi na przyjętą przez Komisję Europejską w nowym okresie programowym zasadę monofunduszowości programów operacyjnych, współfinansowanie przedsięwzięć środkami unijnymi pochodziło będzie wyłącznie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego – na podstawie regulacji europejskich (m.in. Rozporządzenia Rady UE wprowadzającego przepisy ogólne dotyczące EFRR, EFS i Funduszu Spójności oraz Rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1783/1999 oraz przepisów krajowych.

Struktura i zakres *RPO WiM 2007-2013* wynikają nie tylko z przywołanych powyżej dokumentów europejskich, ale także z opracowanych przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, jako instytucji koordynującej w Rzeczypospolitej Polskiej całość procesu programowania rozwoju na lata 2007-2013, *Procedur przygotowania programów operacyjnych na lata 2007-2013 w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia*.

W pierwszej części *RPO WiM 2007-2013* przedstawiona została kompleksowa, wyczerpująca charakterystyka województwa warmińsko-mazurskiego obejmująca diagnozę sytuacji województwa, analizę SWOT oraz informację o pomocy publicznej dla regionu wraz z efektami tej pomocy poczynając od 1994 r. Sytuacja województwa w diagnozie zobrazowana została co do zasady na przestrzeni lat 1999-2005 z kilkoma wyjątkami od reguły. Dotyczą one: danych statystycznych dostępnych jedynie w wyniku przeprowadzonego w 2002 r. Narodowego Spisu Powszechnego, danych odnośnie Produktu Krajowego Brutto, które ukazują się w oficjalnych publikacjach statystycznych z ponad dwuletnim opóźnieniem, danych co do poziomu bezrobocia najszybciej dostępnych w czasie i dlatego pokazanych na

koniec 2005 r. Analiza SWOT jest z punktu widzenia zawartości nieco szersza od diagnozy i koncentruje się na tych mocnych i słabych stronach województwa, szansach rozwojowych i zagrożeniach, z których wywiedziona została strategia programu. Opiera się ona nie tylko o diagnozę Programu ale także analizy *Strategii Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do 2020 roku* i *Regionalnej Strategii Innowacyjności*.

Na część strategiczną *RPO WiM 2007-2013* składa się przedstawienie logiki strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa, logiki strategii programu, opis osi priorytetowych wraz z uzasadnieniem ich wyboru, proponowane do mierzenia stopnia osiągnięcia celów programu wskaźniki, ramy finansowe programu i system jego realizacji.

Samorząd województwa warmińsko-mazurskiego jest po raz pierwszy w pełni odpowiedzialny za przygotowanie i wdrożenie regionalnego programu operacyjnego finansowanego ze środków strukturalnych. Jest to efekt przyjęcia zasady decentralizacji programowania rozwoju województw w latach 2007-2013 i przekazania im przez Rząd kompetencji w tym zakresie. Organem wykonawczym samorządu województwa jest Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego i to na nim spoczywa funkcja gospodarza województwa, odpowiedzialnego za zadania operacyjne, w tym za opracowanie niniejszego programu oraz zapewnienie jego prawidłowej realizacji. Prace rozpoczęły się w 2005 r. i od samego początku programowania stosowana jest zasada partnerstwa. Powołana została bowiem Grupa Robocza, w której skład weszli nie tylko przedstawiciele samorządu województwa ale także powiatów i gmin oraz inni partnerzy społeczni reprezentujący biznes regionu, instytucje finansowe, uczelnie wyższe, instytucje otoczenia biznesu, organizacje pozarządowe, jednostki polityki społecznej, administrację rządową i środowisko przyrodnicze. Zadaniem Grupy była identyfikacja celów, priorytetów i działań programu, rekomendacja wielkości środków finansowych na ich realizację, rozpatrzenie uwag do projektu *RPO* zgłoszonych w trakcie konsultacji społecznych oraz opiniowanie kolejnych wersji projektu *RPO WiM 2007-2013*. Odbyły się konsultacje projektu poprzez konferencje, spotkania środowiskowe i internet. Wyniki konsultacji społecznych podlegają opublikowaniu na stronie internetowej województwa warmińsko-mazurskiego. Ponadto na każdy wniosek złożony na piśmie udzielona będzie pisemna odpowiedź.

ROZDZIAŁ 2

DIAGNOZA SYTUACJI SPOŁECZNO-GOSPODARCZEJ

Województwo warmińsko – mazurskie na tle kraju i Unii Europejskiej w 2005 r.

Lp.	Wyszczególnienie	Województwo	Polska	UE-27
1.	Powierzchnia (tys. km ²)	24,2	312,7	4 300,4
2.	Ludność (tys. osób)	1 428,6	38 157,1	490 898,3
3.	Ludność (%) w wieku			
	• przedprodukcyjnym	22,5	20,6	16,4 ^c
	• produkcyjnym	64,1	64,0	67,1 ^c
	• poprodukcyjnym	13,4	15,4	16,5 ^c
4.	Gęstość zaludnienia na 1 km ² powierzchni (osoba)	59	122	114
5.	Przyrost naturalny na 1 000 ludności (‰)	1,6	-0,1	0,6
6.	Saldo migracji na 1 000 mieszkańców (osoba)	-2,2	-0,3	3,6
	Przeciętne trwanie życia osób w wieku 0 lat (lata)			
	• mężczyźni	70,0	70,8	75,8 ^c
	• kobiety	79,4	79,4	81,9 ^c
8.	Liczba studentów na 10 tys. mieszkańców (osoba)	396,4	508	375 ^{a,c}
9.	Pracujący wg sektorów (%)			
	rolnictwo, łowiectwo, leśnictwo, rybactwo	17,0	17,0	6,2
	przemysł i budownictwo	28,9	27,9	27,7
	usługi	54,1	55,1	66,1
10.	Wskaźnik zatrudnienia ogółem (%) wg BAEL	41,6	45,2	63,4
11.	Współczynnik aktywności zawodowej (%) wg BAEL	52,3	54,9	69,7 ^c
12.	Stopa bezrobocia rejestrowanego ogółem (%)	27,2	17,7	8,7
13.	Długookresowa stopa bezrobocia ogółem (%)	18,3	10,2	4,0
14.	Produkt Krajowy Brutto na 1 mieszkańca w PPS (euro)	8 468,7 ^a	10 908,4 ^a	21 502,9 ^a
15.	Udział w wartości dodanej brutto (w %)			
	rolnictwo, leśnictwo, rybołówstwo	9,3 ^a	5,0 ^a	2,0 ^a
	przemysł i budownictwo	27,3 ^a	30,2 ^a	26,3 ^a
	usługi	63,4 ^a	64,7 ^a	71,7 ^a
16.	Nakłady na działalność badawczą i rozwojową w relacji do PKB (w %)	0,21 ^a	0,56 ^a	1,84 ^a
17.	Udział budżetu państwa w nakładach na działalność badawczo-rozwojową (%)	68,8	57,7	34,8
18.	Liczba ofiar śmiertelnych w wypadkach samochodowych na 100 tys. mieszkańców	20	14	9
19.	Gospodarstwa domowe wyposażone w komputer osobisty z dostępem do Internetu (%)	17,8	22,5	49,0
20.	Użytkownicy Internetu (%)	14,9 ^b	22,0 ^a	38,0 ^{a,c}
21.	Poziom rozwoju e – usług publicznych (%)	23 ^a	34 ^a	67 ^{a,c}
22.	Zebrane odpady komunalne na 1 mieszkańca (kg)	219	245	518
23.	Turystyczne obiekty zbiorowego zakwaterowania ogółem (obiekt) na 100 km ²	1,46	2,15	4,83

Źródło danych:

Rocznik Statystyczny Województwa Warmińsko-Mazurskiego 2006, US w Olsztynie,
Rocznik Statystyczny Województw 2006, GUS Warszawa,
Rozwój eGovernment w Polsce 3 edycja badań eEurope – Ministerstwo Nauki i Informatyzacji,
Strategia informatyzacji województwa warmińsko-mazurskiego na lata 2004-2006,
Growing Regions, growing Europe – Fourth report on economic and social cohesion, Komisja Europejska,

Strona internetowa GUS : www.stat.gov.pl

Strona internetowa EUROSTAT: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu>

a) Dane za 2004r.

b) Dane za 2003r.

c) Dane dla UE25

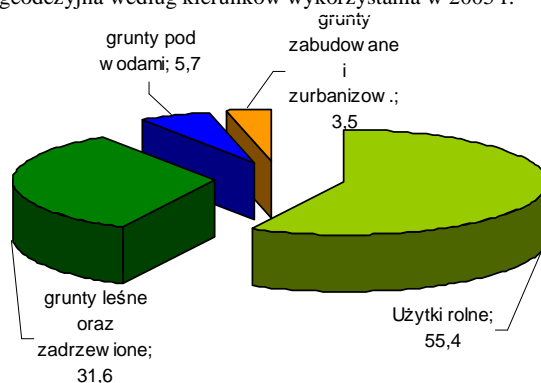
2.1. Uwarunkowania przestrzenne, przyrodnicze, ludnościowe

2.1.1. Położenie, podział administracyjny

Województwo warmińsko – mazurskie jest czwartym pod względem powierzchni regionem Polski oraz 77 regionem Unii Europejskiej (UE-27), zajmując według danych Eurostat 24,2 tys. km² (7,7% powierzchni kraju oraz 0,6% powierzchni Unii Europejskiej). Graniczy z Obwodem Kaliningradzkim Federacji Rosyjskiej, województwem podlaskim, mazowieckim, kujawsko – pomorskim i pomorskim, poprzez Zalew Wiślany łączy się z Morzem Bałtyckim.

Powierzchnia geodezyjna użytków rolnych w regionie stanowi 55% powierzchni województwa (kraj 61%), pozostałą część zajmują: grunty leśne i zadrzewione – 32%, wody – 6%, grunty zabudowane – 3,5% i pozostałe grunty – 3,5%. Tereny wiejskie zajmują 97,5 % powierzchni województwa, co oznacza najwyższy udział w kraju.

Rycina nr 1: Powierzchnia geodezyjna według kierunków wykorzystania w 2005 r.

W granicach województwa warmińsko – mazurskiego znajduje się 116 gmin (w tym 16 miejskich, 33 miejsko-wiejskie i 67 wiejskich). Na obszarze regionu utworzone jest 19 powiatów ziemskich oraz 2 powiaty grodzkie (miasta na prawach powiatu – Olsztyn i Elbląg). W województwie wyodrębnione są trzy podregiony (NUTS III) – elbląski (31% powierzchni, 37% ludności województwa), olsztyński (43% zarówno powierzchni, jak i ludności) oraz ełcki (26% powierzchni i 20% ludności regionu).

W regionie znajduje się 49 miast i 3865 miejscowości wiejskich. Tylko 2 miasta – Olsztyn i Elbląg przekraczają 100 000 mieszkańców. Województwo nie należy do wysoko zurbanizowanych. Udział ludności miejskiej utrzymuje się od lat na poziomie 60%, aktualnie jest to o 1,5 punktu procentowego poniżej średniej krajowej. Ludność miejska województwa skoncentrowana jest w 3 największych ośrodkach – Olsztynie, Elblągu i Ełku, gdzie mieszka łącznie ponad 40% mieszkańców miast. Na 1 miejscowość wiejską przypada średnio 147 mieszkańców, przeciętnie w kraju – 259.

Miasta województwa warmińsko-mazurskiego cechuje znaczna rozpiętość wielkości, z przewagą miast małych i najmniejszych. W miastach do 20 tys. mieszkańców mieszka w województwie 33% ludności miejskiej, w kraju – 21%. Liczący 173 tys. mieszkańców

Olsztyn jest na 22 miejscu wśród największych miast Polski, a Elbląg (128 tys.) – na 31. Olsztyn jest największym ośrodkiem miejskim na północno-wschodnim obszarze Polski pomiędzy Gdańskiem a Białymstokiem. Sieć osadnicza wykazuje cechy trwałości, a rysujące się tendencje społeczno-gospodarcze i prognozy demograficzne nie pozwalają na oczekiwanie istotnych zmian w tym obszarze.

Miasta mają istotne znaczenie dla otaczających je układów lokalnych i dysponują w większości wysokimi walorami turystycznymi. Wymagają one wsparcia rozwoju infrastruktury komunalnej, rozwoju przedsiębiorczości oraz rewitalizacji, zwłaszcza terenów powojсковych i przemysłowych. Niezbędne jest także porządkowanie zagospodarowania i wyposażenia terenów bloków zabudowy mieszkaniowej i działania na rzecz poprawy stanu technicznego budynków.

Powierzchnia terenów powojсковych w województwie przekazana przez Agencję Mienia Wojskowego na rzecz jednostek samorządu terytorialnego to ok. 235,23 ha (w tym 249 budynków o łącznej powierzchni 118 844 m²), a największa koncentracja obszaru przekazanego wystąpiła w gminach: Braniewo 58,38 ha, Orzysz 52,21 ha (w tym 64 budynki o łącznej powierzchni 13 138 m²), Mrągowo 36,58 ha (w tym 54 budynki o łącznej powierzchni 26 127 m²). Duża część obszarów powojсковych w województwie warmińsko – mazurskim pozostaje nadal w zasobach Agencji (ok. 675,7 ha - w tym w Szymanach, gmina Szczytno ponad 464 ha). Natomiast łączna liczba budynków nadal pozostających we władaniu Agencji to 205 obiektów (o powierzchni całkowitej 55 741 m²). Najsilniejsze skoncentrowanie tych zabudowań występuje w mieście Olsztyn (41 budynków o łącznej powierzchni 16 835 m²).

Ogółem największe skupiska terenów powojсковych w województwie warmińsko – mazurskim obserwuje się w powiecie szczycieńskim, ostródzkim, piskim, mrągowskim i lidzbarskim oraz w mieście Olsztyn.

Likwidacja garnizonów i jednostek wojskowych negatywnie wpływa na sytuację społeczno-gospodarczą w regionie, szczególnie w mniejszych gminach, gdzie z powodu utraty podatków od nieruchomości, jak również opłat za usługi komunalne mniejsze są dochody samorządów terytorialnych, a likwidacja miejsc pracy żołnierzy zawodowych i pracowników wojska przyczynia się pośrednio do zmniejszenia popytu na towary i usługi dostarczane przez lokalnych przedsiębiorców i okolicznych rolników.

Proces rewitalizacji terenów (w tym powojсковych) rozpoczął się dzięki wsparciu finansowemu z UE w latach 2004-2006. Rozpoczęto rewitalizację obszaru powojсковego o powierzchni 2,03 ha na cele edukacyjne, sportowe i rekreacyjne oraz kulturowe. Projekty są ciągle w trakcie realizacji, jednakże spodziewanymi efektami ich wdrożenia jest ożywienie gospodarcze i społeczne takich miejscowości jak: Gołdap, Mrągowo i Olsztyn.

2.1.2. Środowisko przyrodnicze

Region Warmii i Mazur wyróżnia się w skali kraju i Europy różnorodnością i bogactwem środowiska przyrodniczego, na które składają się: urozmaicona rzeźba terenu, liczne jeziora (około 2600), zwarte kompleksy leśne – wskaźnik lesistości wynosi 30,0% przy średniej w kraju 28,6% (6 miejsce), czyste powietrze (stężenie średnich rocznych badanych zanieczyszczeń nie przekracza wartości dopuszczalnych). Przez południową część województwa przebiega jeden z głównych korytarzy ekologicznych Polski – Korytarz Północny, łączący puszcze północnej Polski. Ten korytarz jest jednym z ważniejszych ogniw łączności ekologicznej w skali Europy. Stanowi on przedłużenie ciągłości wschodnio-

europejskich obszarów przyrodniczych aż do zachodnich granic Polski oraz wschodnich Niemiec. Umożliwia ona migrację zwierząt w skali kontynentalnej.

46,2% obszaru województwa stanowią obszary objęte prawną ochroną przyrody, w tym o międzynarodowej randze. Na 1 mieszkańca regionu przypada największa w kraju powierzchnia obszarów prawnie chronionych (7,8 tys. m², średnio w kraju – 2,7 tys. m²). Na terenie województwa wyróżnione są znaczne obszary ostoi przyrody o znaczeniu europejskim (NATURA 2000, CORINE). W ramach sieci Natura 2000 w 2005r. ustanowiono 12 obszarów specjalnej ochrony ptaków oraz 8 obszarów ochrony siedlisk, których łączna powierzchnia stanowi ponad 20% powierzchni województwa. Całe województwo znajduje się w obrębie obszaru funkcjonalnego *Zielone Płuca Polski*. Region należy do najbogatszych pod względem bioróżnorodności w Polsce. Występują tu gatunki rzadkie, chronione i zagrożone, wymienione w Polskiej Czerwonej Księdze Roślin i Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt. Rezerваты przyrody zajmują 1,23% powierzchni województwa (ponad 2,5 krotnie więcej niż średnio w kraju), a parki krajobrazowe 6,01% powierzchni województwa (kraj średnio ok. 8%). Największe powierzchnie zajmują obszary chronionego krajobrazu – 39,3% powierzchni województwa (znacznie więcej niż średnio w kraju - 22,8%).

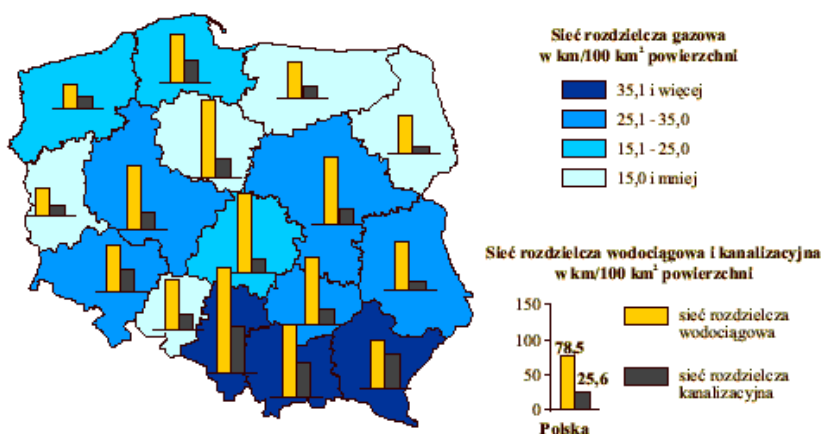
Region dysponuje dobrze rozwiniętą siecią wód powierzchniowych składającą się z licznych jezior, oczek wodnych, rzek, kanałów oraz części Zalewu Wiślanego (5,7% powierzchni województwa), które stanowią istotny czynnik i jednocześnie walor sprzyjający rozwojowi turystyki i wpływający na atrakcyjność zamieszkania.

Obszary problemowe w dziedzinie ochrony środowiska to przede wszystkim ochrona powierzchni ziemi poprzez zastosowanie nowoczesnych form gospodarowania odpadami (zwłaszcza komunalnymi) oraz dalsza poprawa stanu czystości wód powierzchniowych poprzez likwidację punktowych źródeł zanieczyszczeń, rozbudowę systemów kanalizacyjnych, ograniczanie zanieczyszczeń rolniczych.

Sytuacja w zakresie dostępności wodociągów i kanalizacji jest w województwie warmińsko-mazurskim lepsza niż średnio w kraju, zwłaszcza w miastach. Z wodociągu korzysta prawie 88% ludności (w miastach – 97,3%), z kanalizacji – 64% (w miastach – 91,9%). Wszystkie miasta w regionie obsługiwane są przez oczyszczalnie ścieków, wymagające jednak w wielu przypadkach modernizacji i rozbudowy.

W przeliczeniu na 100 km² długość sieci wodociągowej w województwie wynosi 50,1 km (14 miejsce w kraju, kraj – 78,6 km), kanalizacyjnej – 16,6 km (13 miejsce w kraju, kraj – 25,6), gazowej – 6,8 km (15 miejsce w kraju, kraj – 33,2 km).

Rycina nr 2: Sieć rozdzielcza wodociągowa i kanalizacyjna oraz sieć gazowa wg województw w 2005 r. (stan w dniu 31 XII)

Szczególnie ważną kwestią jest polepszenie dystrybucji i jakości wody do picia, zapewnienie pełnej sprawności systemu wodociągowo - kanalizacyjnego i oczyszczalni ścieków. Problem ten dotyczy całego województwa, co potwierdza fakt, iż na projekty wodno - kanalizacyjne w okresie programowym 2004-2006 wydatkowano ogółem ponad 200 mln zł (z uzyskanym na ten cel dofinansowaniem z EFRR w wysokości ponad 140 mln zł). Dostępne w tym okresie środki z EFRR nie pokryły w pełni zgłaszanego na ten cel zapotrzebowania.

Dla Warmii i Mazur problem gospodarki wodno - ściekowej w rejonie Wielkich Jezior Mazurskich jest sprawą kluczową w aspekcie zarówno ochrony środowiska jak i bezpiecznego lokowania inwestycji w sektorze turystyki. Od 1993r. trwa kompleksowe rozwiązywanie przez gminy problemów gospodarki wodno - ściekowej w ramach tzw. Masterplanu dla Wielkich Jezior Mazurskich. Fundusze przedakcesyjne na przełomie wieku oraz fundusze strukturalne z okresu 2004-2006 finansowały szereg inwestycji w tym zakresie, co umożliwiło stworzenie w znacznej części podstawowej infrastruktury ochrony środowiska na tym terenie.

Specyficznym problemem województwa warmińsko-mazurskiego jest odbiór odpadów stałych i płynnych z jednostek pływających. Obserwowany od kilku lat pogarszający się stan środowiska przyrodniczego na szlakach komunikacyjnych jezior mazurskich wymusza poprawę bezpieczeństwa ekologicznego. Rozwiązanie problemu ścieków jachtowych i dewastacji linii brzegowej jezior wymaga budowy i modernizacji przystani żeglarskich, które będą posiadały odpowiednią infrastrukturę do odbioru odpadów. Obecnie brak jest zorganizowanego systemu odbierania tych odpadów, turyści mogą zostawiać odpady z łodzi w ogólnodostępnych pojemnikach i kontenerach znajdujących się w marinach lub pozostawiają je w miejscach do tego nieprzeznaczonych.

Ilość odpadów komunalnych w przeliczeniu na 1 mieszkańca, zebranych w latach 2001-2005 systematycznie malała z 320 kg do 219 kg (kraj - z 288 kg do 245 kg). Według danych Eurostat wskaźnik ten jest ponad dwukrotnie większy na terenie 27 państw Unii Europejskiej i wynosi 518 kg. Spadek ilości odpadów trafiających na składowiska spowodowany jest m.in. obowiązaniem od 2002 r. ustaw regulujących gospodarkę odpadami. Zobowiązują one przedsiębiorców do osiągnięcia określonych poziomów odzysku i recyklingu dla odpadów opakowaniowych. Ponadto duża ilość odpadów szczególnie biodegradowalnych nie trafia na składowiska, gdyż jest zagospodarowywana we własnym

zakresie przez mieszkańców do kompostowania, skarmiania zwierząt oraz spalana w paleniskach domowych. W województwie funkcjonują dwie kompostownie odpadów, dzięki którym zmalała ilość odpadów dotychczas trafiających na składowiska.

Odpady składowane są na 66 składowiskach, w większości wymagających modernizacji i dostosowania do obowiązujących norm. Poziom recyklingu odpadów jest w regionie wyższy niż średnio w kraju – recyklingowi podlega 96% zebranego papieru (kraj – 57%) i 60% opakowań z tworzyw sztucznych (kraj – 22%).

Największym wyzwaniem są turystycznie i przyrodniczo cenne dla Polski i Europy - Wielkie Jeziora Mazurskie. Tymczasem brakuje w ich rejonie zintegrowanego systemu gospodarki odpadami, który umożliwi osiągnięcie międzynarodowych poziomów zapobiegania powstawaniu odpadów, ich odzysku i ponownego wykorzystania.

Wysokie walory przyrodniczo-krajobrazowe umożliwiają rozwój różnych form rekreacji i lecznictwa uzdrowiskowego, przemysłu czystych technologii oraz rolnictwa wytwarzającego produkty najwyższej jakości. Z drugiej strony ścisłe reżimy ochrony przyrody utrudniają niekiedy lokalizację inwestycji i tworzenie nowych miejsc pracy.

Zasoby naturalne regionu są raczej skromne. Z epoką postglacjalną wiążą się złoża kopalin znajdujących głównie zastosowanie w rolnictwie – kredy jeziornej i torfu, a także w lecznictwie – borowiny. W województwie udokumentowano występowanie 20 złóż torfu, z których trzy – zlokalizowane na północy województwa – mają znaczenie lecznicze. W lecznictwie mogą być przydatne także wody mineralne zalegające w starszych strukturach geologicznych na znacznej głębokości (0,7 – 1,5 km).

Kopaliny występujące na obszarze województwa to przede wszystkim złoża przydatne głównie w budownictwie, tj.: kruszywa naturalne, piaski kwarcowe do produkcji cegły wapienno-piaskowej i betonów komórkowych, surowce ilaste ceramiki budowlanej i do produkcji kruszywa lekkiego.

2.1.3. Ludność

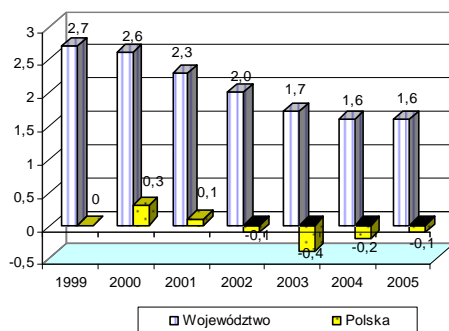
Na koniec grudnia 2005 roku Warmię i Mazury zamieszkiwało 1.428.601 osób, co stanowiło 3,7% ludności kraju oraz 0,3% ludności Unii Europejskiej. Od 1999 roku utrzymuje się 12 lokata w kraju, a wśród regionów UE-27 województwo plasuje się na 159 miejscu. Województwo cechuje się dużym zróżnicowaniem poziomu gęstości zaludnienia przy średnim wskaźniku 59 osób/km² (według danych Eurostat), który jest najniższy w kraju (średnia dla Polski 122 osoby/km²) i jednym z najniższych wśród regionów Unii Europejskiej (114 osoby/km² średnia dla UE-27), a na obszarach wiejskich spada nawet do 11 osób/km².

Liczba ludności w 2005 r. była o 2,5% niższa od stanu w 1999 r. (w kraju - o 1,2%). Ubytek ludności spowodowany jest przede wszystkim migracjami – saldo migracji jest od lat ujemne i – w przeliczeniu na 1000 ludności - wielokrotnie wyższe niż w kraju (kraj – minus 0,3, województwo – minus 2,2), zaś na terytorium UE-27 saldo migracji jest dodatnie i wynosi 3,6. Przyrost naturalny na 1000 ludności wykazuje także stałą tendencję spadkową, ale wciąż należy do najwyższych w kraju (w roku 1999 województwo – 2,7; kraj – 0,0, pierwsza lokata w Polsce, w roku 2005 województwo – 1,6; kraj – minus 0,1, drugie miejsce w Polsce). Jest on również wyższy od średniej 27 państw Unii Europejskiej, gdzie wynosi on 0,6‰. W konsekwencji malejącego przyrostu naturalnego i procesów migracyjnych w województwie rysują się obszary depopulacji, co stanowić może w przyszłości źródło napięć i trudności społecznych i gospodarczych. Niekorzystne zjawiska ludnościowe, przede wszystkim w powiatach północnych – o największym udziale gruntów popegeerowskich (od

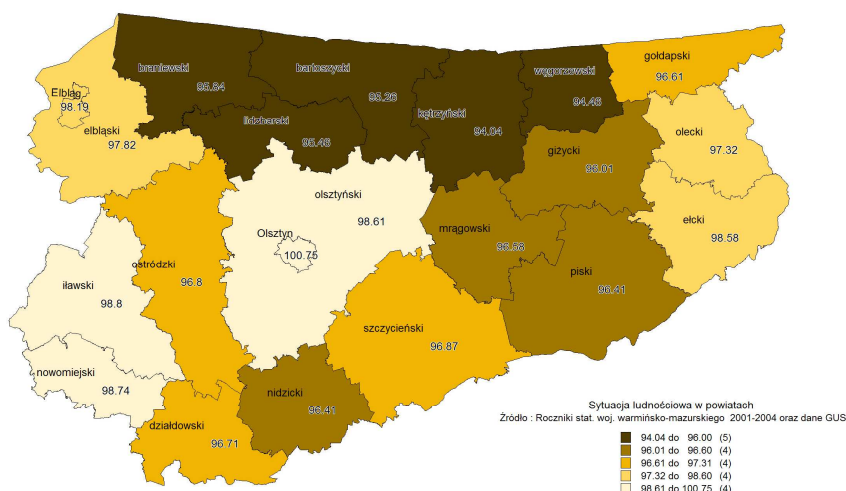
36,2% w powiecie węgorzewskim do 47,6% w powiecie kętrzyńskim), wzmocnione są przez zapóźnienia w infrastrukturze oraz wysoką stopę bezrobocia, co istotnie zmniejsza konkurencyjność tych obszarów i grozi ich marginalizacją.

Wyjazdy z tych terenów (przykładowo: powiat kętrzyński: 1035 osób, bartoszycki: 1049 osób, braniewski 739 osób), głównie do miasta Olsztyn i powiatu olsztyńskiego oraz do krajów Unii Europejskiej, dotyczą przede wszystkim ludzi młodych i mają charakter zarobkowy.

Rycina nr 3: Przyrost naturalny na 1000 ludności w województwie warmińsko – mazurskim i w Polsce w latach 1999 – 2005

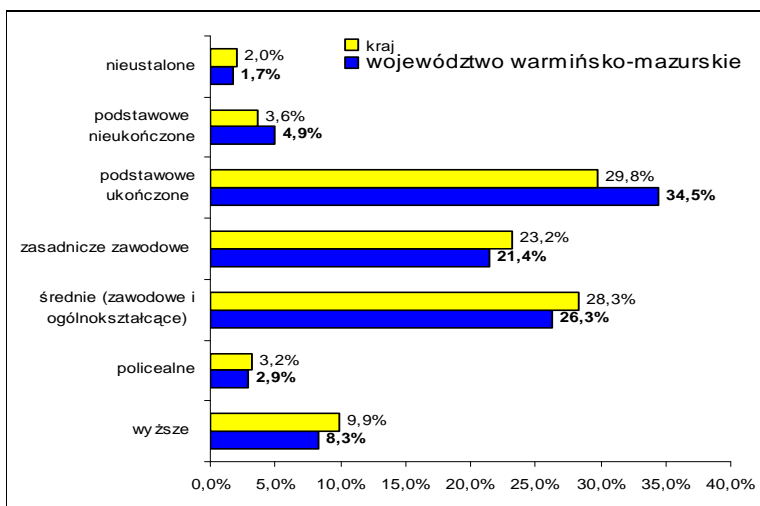
Rycina nr 4: Sytuacja ludnościowa w powiatach województwa warmińsko-mazurskiego w latach 1999-2004 (dynamika: ubytek ludności<100, przyrost ludności>100)

Konsekwencją wysokiej stopy przyrostu naturalnego jest wyższy niż średnio w kraju i Unii Europejskiej udział dzieci i młodzieży (kraj – 20,6%, województwo – 22,5%, UE-25 – 16,4%) oraz niższy – ludności w wieku poprodukcyjnym (kraj – 15,4%, województwo – 13,4%, UE-25 – 16,5%) w strukturze wieku ludności. Udział ludności w wieku produkcyjnym kształtuje się na poziomie średniej krajowej, ale jest niższy od wskaźnika Unii Europejskiej (kraj – 64,0%, województwo – 64,1%, UE-25 – 67,1%), co przy niższym stopniu rozwoju przedsiębiorczości skutkuje wysokim bezrobociem.

Przewidywane zmiany w strukturze płci i wieku ludności skutkują prognozowanym zmniejszeniem się liczby ludności województwa do 2020 roku. Liczba ludności w regionie zmniejszy się o niespełna 2%, podczas gdy w kraju o prawie 3%, a np. w województwie lubelskim – o 4%, podczas gdy dla Unii Europejskiej – 25 prognozowany jest wzrost o ponad 2%. Ludność województwa warmińsko-mazurskiego należy do najsłabiej wykształconych w kraju.

Rycina nr 5: Struktura ludności według wykształcenia w województwie warmińsko – mazurskim i w Polsce wg NSP 2002

Zarysowały się istotne różnice w poziomie wykształcenia pomiędzy miastem a wsią. Generalnie ludność w miastach legitymuje się wyższym poziomem wykształcenia.

Osoby z wykształceniem podstawowym stanowią blisko połowę w pasie gmin południowej i wschodniej części województwa. Udział osób z wykształceniem zasadniczym jest relatywnie wysoki w zachodniej części regionu, w tym głównie w powiatach elbląskim, braniewskim, lidzbarskim, mrągowskim, nowomiejskim i iławskim. Największe skupiska osób z wykształceniem średnim znajdują się w gminach położonych w sąsiedztwie dużych ośrodków miejskich i kształtują się na poziomie około 30% mieszkańców (w ośrodkach miejskich - około 40%). Rozkład udziału osób z wykształceniem wyższym jest porównywalny jak ze średnim, jednak wartości są znacznie niższe (do 10% w gminach sąsiadujących z dużymi ośrodkami, w miastach: 10%-20%). Jedynie w okolicach miasta Olsztyn są wyższe wartości (w Olsztynie znajduje się Uniwersytet Warmińsko-Mazurski).

Osobom z terenów wiejskich dostęp do edukacji ograniczają słaba komunikacja, koszty dojazdów, ewentualne koszty związane z zakwaterowaniem.

2.2. Uwarunkowania ekonomiczne

Procesy rozwojowe, zachodzące od 1989r. w warunkach gospodarki rynkowej, nie były w stanie zmniejszyć dystansu województwa warmińsko-mazurskiego w stosunku do

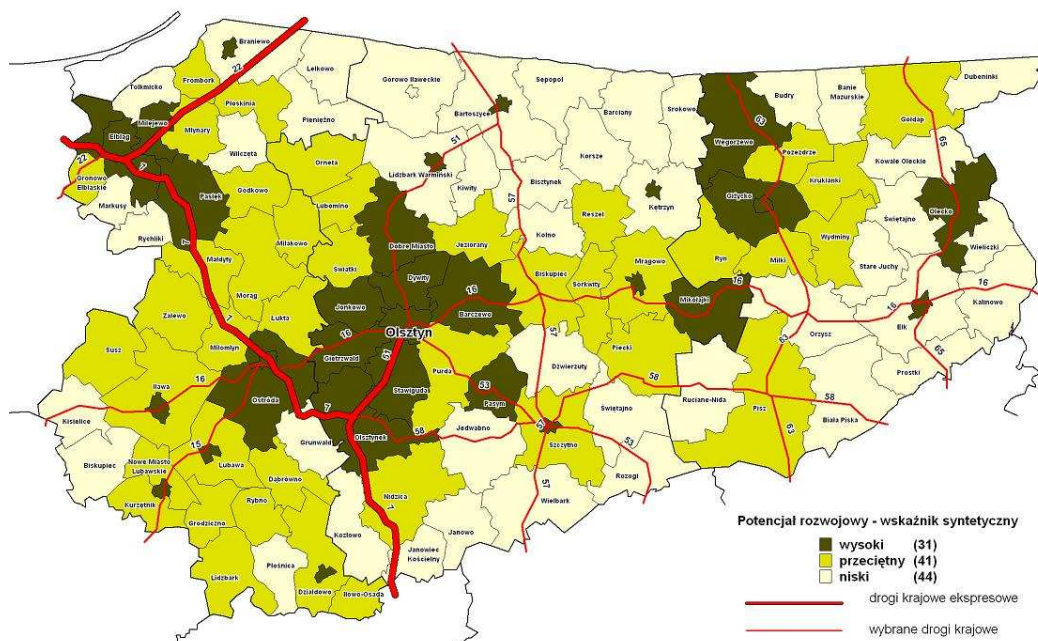
innych województw. Sytuacja ekonomiczna regionu jest bowiem bardzo silnie uwarunkowana historycznie ukształtowanymi czynnikami, takimi przede wszystkim jak:

- peryferyjne położenie i słaba dostępność komunikacyjna, a jednocześnie wymagające ochrony środowiska naturalne,
- bardzo niska gęstość zaludnienia i rozproszenie sieci osadniczej,
- wysoki poziom bezrobocia oraz znaczne grupy ludności powiązanej z dawnymi państwowymi gospodarstwami rolnymi,
- niski poziom uprzemysłowienia regionu i dominacja przemysłów związanych z rolnictwem,
- niski poziom przedsiębiorczości,
- niskie dochody własne mieszkańców,
- niewysoka atrakcyjność inwestycyjna regionu,
- liczne obiekty i tereny powojenne, wymagające rekultywacji i wprowadzenia nowych funkcji.

Ze względu na większe odległości i utrudnienia w procesach budowlanych (lasy, jeziora, niestabilne grunty polodowcowe, wymagania ochrony przyrody) wyższe niż w innych regionach są koszty budowy nowej infrastruktury technicznej. Jednocześnie słabsza jest konkurencyjność prowadzenia działalności gospodarczej, co jest spowodowane oddaleniem od ponadlokalnych rynków zbytu oraz źródeł energii i większości surowców pozarolniczych.

Istotną cechą województwa jest silne zróżnicowanie wewnątrzwojewódzkie na poziomie gmin. Analiza podstawowych wskaźników w sferze ekonomicznej i społecznej pozwoliła na wyodrębnienie gmin i powiatów, które charakteryzują się wyższym potencjałem rozwojowym, mierzonym poziomem zamożności gmin, ich nowoczesnością i konkurencyjnością.

Rycina nr 6: Potencjał rozwojowy gmin województwa warmińsko – mazurskiego (wg danych za 2004 rok)

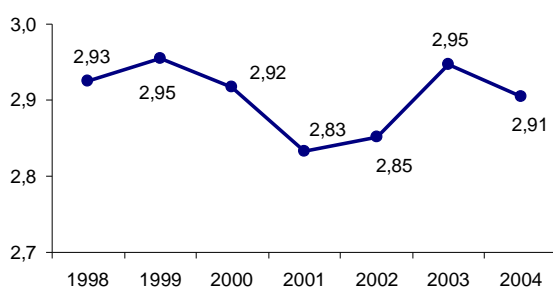
Sytuacja społeczno-ekonomiczna ludności zamieszkałej na obszarach wiejskich jest gorsza niż w miastach. Stopa bezrobocia jest wyższa, a współczynnik aktywności zawodowej – niższy niż w mieście. Mieszkania są bardziej zagęszczone, trudniejszy jest dostęp do świadczeń zdrowotnych i szkół.

2.2.1. Produkt Krajowy Brutto

Zgodnie z opracowaniem GUS z października 2006 r. „Produkt Krajowy Brutto Rachunki Regionalne 2004” Produkt Krajowy Brutto wytworzony w województwie w 2004 r. wynosił 26,8 mld zł, co stanowiło 2,9 % wartości PKB w kraju (12 lokata).

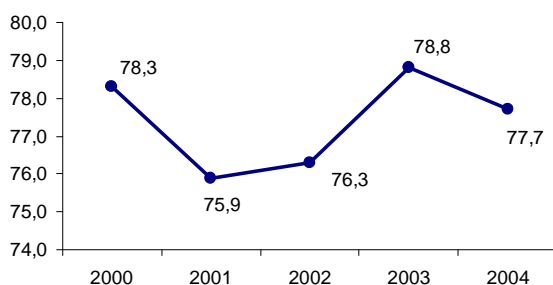
Od 1998 r. województwo utrzymuje się w grupie 5 województw o mniejszym niż 3 % udziale w tworzeniu PKB.

Rycina nr 7: Procentowy udział PKB wytworzonego w województwie warmińsko-mazurskim w PKB wytworzonym w Polsce w latach 1998 – 2004

Produkt krajowy brutto na jednego mieszkańca województwa jest znacznie niższy niż średnio w Polsce i plasuje województwo na 12 miejscu w kraju, wobec 14 miejsca w latach 2001-2002 i 13 miejsca w 2000 r.

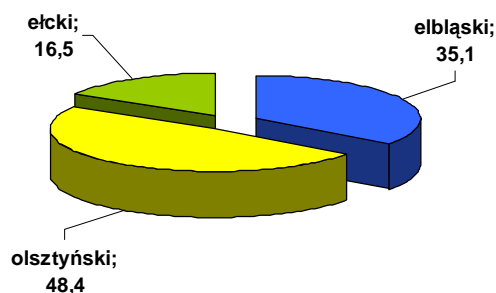
Rycina nr 8: Udział procentowy PKB na 1 mieszkańca województwa warmińsko – mazurskiego w stosunku do średniego w kraju w latach 2000 – 2004.

Według danych Eurostat województwo warmińsko-mazurskie jest jednym z najbiedniejszych regionów Unii Europejskiej. Wskaźnik PKB na mieszkańca (wg parytetu siły nabywczej) w roku 2004 wyniósł w województwie 8 468,7 euro, w kraju 10 908,4 euro, zaś w 27 krajach Unii Europejskiej wskaźnik ten jest 2,5 krotnie większy i wynosi 21 502,9 euro.

Procentowy udział podregionów w tworzeniu PKB jest zróżnicowany. Na tle regionu wybijają się stolica województwa wraz z okolicznymi obszarami. Produkt krajowy brutto per capita wytwarzany w podregionie olsztyńskim – 21 231 zł - jest wyraźnie wyższy niż w pozostałych podregionach (elbląskim 17 649 zł i ełckim 15 610 zł). Różnica w wysokości PKB per capita między najbogatszym i najbiedniejszym podregionem województwa pogłębiła się i wzrosła z 4 389 zł w roku 2000 do 5 621 zł w 2004 roku.

Rycina nr 9: Udział procentowy podregionów w PKB w województwie warmińsko-mazurskim w 2004 r.

2.2.2. Wartość dodana brutto według rodzajów działalności; przemysł

Struktura wartości dodanej brutto według rodzajów działalności w roku 2004 wskazuje na większe niż średnio w kraju znaczenie rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa i rybactwa (w województwie – 9% wartości dodanej brutto, średnio w kraju – 5%) oraz usług nierynkowych (w województwie – 18,6 %, średnio w kraju – 14,8 %). Niższy od średniej jest udział przemysłu (województwo – 22,5%, kraj – 24,9%) oraz usług rynkowych (województwo – 44,8 %, kraj – 49,9%). Z danych Eurostat wynika, że znaczenie rolnictwa leśnictwa, rybołówstwa i rybactwa w tworzeniu wartości dodanej brutto jest znacznie mniejsze w Unii Europejskiej (średnio w UE-27 wynosi 2%) kosztem wzrostu znaczenia usług ogółem (w województwie 63,4%, średnio w UE-27 71,7%) przy porównywalnym znaczeniu przemysłu i budownictwa (w województwie 27,3%, średnio w UE-27 26,3%).

Takie kształtowanie się struktury gospodarki stanowi o mniejszej niż w innych regionach konkurencyjności i innowacyjności, bowiem przemysł i usługi rynkowe są dziedzinami najłatwiej absorbującymi nowoczesne technologie.

Zmiany struktury wartości dodanej brutto są kierunkowo zgodne ze zmianami krajowymi. Mimo pewnych odchyłeń od tendencji krajowych są one w województwie zbyt nikłe, by wnioskować o przełamaniu ukształtowanej struktury gospodarki.

Wartość dodana brutto na 1 pracującego w regionie była w latach 1999-2004 najwyższa w usługach rynkowych, najniższa zaś – w rolnictwie. W roku 2004 wartość dodana brutto na 1 pracującego stanowiła 95% średniej krajowej, 10 miejsce wśród 16 województw.

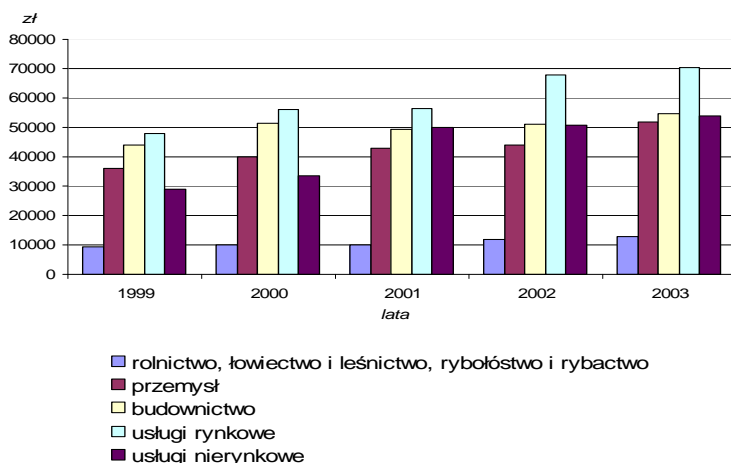
W wolumenie wartości dodanej brutto, generowanej przez przemysł, stosunkowo wysoki jest udział przetwórstwa przemysłowego.

Województwo warmińsko-mazurskie należy do grupy regionów uznawanych za słabo uprzemysłowione. Jego udział w krajowym wolumenie produkcji sprzedanej przemysłu, kształtował się w latach ubiegłych na poziomie 2,4 – 2,6%, a w 2004 r. obniżył się do 2,3%. Produkcja sprzedana przemysłu w przeliczeniu na 1 mieszkańca kształtowała się w latach 1999 – 2004 poniżej średniej krajowej, zwiększając się z 64% tej średniej w roku 1999 do 69% w roku 2002 i 2003. W 2004 r. osiągnięto tylko 62% średniej krajowej (14 miejsce wśród 16 regionów).

W województwie największe znaczenie w sekcji „Przetwórstwo przemysłowe” ma produkcja artykułów żywnościowych i napojów. Jej wartość stanowi ok. 1/3 wartości produkcji sprzedanej w regionie. Przetwórstwo spożywcze oparte jest przede wszystkim na surowcach lokalnych wysokiej jakości, produkowanych w warunkach czystego środowiska przyrodniczego. Wyroby przemysłu spożywczego liczą się w skali kraju, są też w znacznym stopniu eksportowane. Znaczący jest udział województwa w krajowej produkcji opon, tarcicy, maszyn do obróbki plastycznej metali. Ważne znaczenie ma produkcja wyrobów z drewna, a przede wszystkim mebli. Przemysł znajduje się w zainteresowaniu inwestorów zagranicznych głównie kapitału francuskiego, holenderskiego, niemieckiego, szwedzkiego.

Rozmieszczenie zakładów przemysłowych jest w województwie nierównomierne, z rysującymi się obszarami koncentracji, co ilustruje załącznik nr 11.3 do programu.

Rycina nr 10 : Struktura wartości dodanej brutto na 1 pracującego wg rodzajów działalności w województwie warmińsko – mazurskim w latach 1999 – 2003

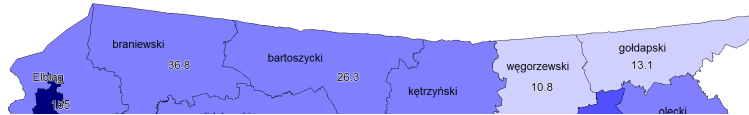
2.2.3. Inwestycje, innowacyjność

Poziom inwestycji w województwie warmińsko-mazurskim kształtuje się w ostatnich latach na poziomie 2-3 % inwestycji krajowych. Największe znaczenie mają inwestycje w przemyśle, stanowiące, podobnie jak w kraju, ponad 1/3 nakładów inwestycyjnych.

W przeliczeniu na 1 mieszkańca wartość inwestycji w gospodarce narodowej plasowała województwo na końcowych miejscach wśród 16 regionów i kształtowała się na poziomie od 53% średniej krajowej w 1999 r. do 69% w 2003 i 2004 r. Poziom inwestycji w roku 2005 osiągnął 79% średniej krajowej (10 lokata).

Poziom inwestycji w przedsiębiorstwach jest jednym z ważnych czynników zarówno wzrostu ich konkurencyjności, jak i rozwoju całego obszaru. W województwie warmińsko-mazurskim rysują się obszary wyraźnej koncentracji inwestycji w niektórych powiatach, przy znacznym niedoinwestowaniu w innych.

Rycina nr 11 : Nakłady inwestycyjne w przedsiębiorstwach w roku 2004 wg powiatów

ERROR: ioerror
OFFENDING COMMAND: image

STACK: